

явилъ ся съ утѣшеніе Петру, който оплаквалъ отреченіе-то си. Чтомъ видѣли дошедши-тѣ до нихъ, Апостолы-тѣ гы по-срѣщили съ радостно восклицаніе: „Господь воистинѣ вос-кресе: Той ся яви Симону!“ Отъ своѣхъ странѣ Лука и Клеопа рассказали, какъ разговаряли съ Него на пѣтя и какъ Го по-знали, кога прѣломилъ хлѣба.

ГЛАВА ХСV.

Спаситель ся являва на Апостолы-тѣ.

Кѣсно вечерь-тѣ въ оный день, кога воскреснѣлъ Иисусъ Христосъ, Апостолы-тѣ ся събрали наедно и затворили врата-та на кѣщѣ-тѣ, зачтото ся бояли да не гы прѣсѣдо-вать Іудей-тѣ. Они разговаряли за всичко, что ся совершило; нѣкои отъ нихъ не ся были още увѣрили во воскресеніе-то на Господа Иисуса. Веднага видѣли Самаго Иисуса Христа, стояща прѣдъ нихъ. „Миръ вамъ!“ казалъ имъ Той.

Апостолы-тѣ ся ужаснѣли. Тѣ мыслили, че видятъ духъ безплътенъ; но Спаситель имъ казалъ: „Что ся смущавате и зачто влизать сумнѣнія въ сѣрдца-та ви? Видже ми рѣцѣ-тѣ и нозѣ-тѣ; това сѣмъ Азъ сѣщій. Осяжете Мя и увѣрите ся. Духъ нѣма ни плѣть, ни кости, както имамъ Азъ.“ Той пока-залъ на ученицы-тѣ Си прободены-тѣ рѣцѣ, нозѣ и ребра Свои; но като гледалъ, че Апостолы-тѣ отъ радость были като вѣтъ отъ себе си и още все не вѣрвали на толкъ съ голѣмо счастье, Иисусъ Христосъ казалъ: „имате ли тукъ нѣчто за ѣденіе?“ Ти му подали часть отъ печенѣ рыбѣ и пчелный сотъ. Спаситель взелъ и ялъ отъ подадено-то Му ястіе прѣдъ уче-ницы-тѣ.

Подиръ това Иисусъ Христосъ имъ пакъ казалъ: „миръ вамъ! Както Мя испрати Баща Ми, така и Азъ испращамъ васъ!“ Като казалъ това, Той духнѣлъ на нихъ и реклъ: примете Духъ Святъ. Опя, на кѣнто простите грѣхове-тѣ,